

Tisková zpráva

Jakub Stanjura: Medúzy

Magnetický, fascinující, pohlcující a také trochu detektivní, takový je román *Medúzy*. Po debutu *Srpný*, v němž zkoumal manipulaci v rodině a partnerství, se Jakub Stanjura tentokrát pustil do mistrné analýzy závislostního přátelského vztahu dvou třicátníků. *Medúzy* se tu objevují ve dvou rovinách — autor odkazuje k živočichům, jejichž tělo je amébní a žahavé, ale také k mytické Medúze, jejíž děsivost pramenila z hluboké bolesti. Hned v úvodu románu jedna z hrdinek zmizí a ta druhá pak rekonstruuje to, co zmizení předcházelo.

Autor při psaní vycházel i ze své zkušenosti s českým zdravotnickým systémem. Stejně jako jedna z jeho hrdinek, i on trpěl chronickým onemocněním, které ale lékaři dlouho nebyli schopní diagnostikovat. V románu *Medúzy* slouží linka, která se točí kolem nemoci, jako katalyzátor krize ve vztahu obou hrdinek.

„Vypravěččina přítelkyně je zpočátku chápavá a starostlivá, ale brzy si obě ženy začnou uvědomovat, jaké rozdíly mezi nimi celou dobu panují. Přítelkyně je ambicióznější, rozhodne se opustit novinářinu, přijmout lépe placené místo a vyvázat se ze švarcsystému, zatímco vypravěčka zůstává nadále na volné noze. Vzápětí se ukazuje, že pro ni zdravotní péče není tak dostupná, jak by čekala: systém sice nabízí základní služby, ale ty jsou v jejím případě nedostatečné, a na kvalitnější, skutečně citlivou péči ona jednoduše finančně nedosáhne. Do příběhu se tak postupně vplétá i další rovina – rivalita. Vnímám, že společnost a její patriarchální uspořádání ženy skrytě tlačí k tomu, aby mezi sebou soupeřily, aby bojovaly o pozornost, snažily se jedna druhou překonat a jiným, méně úspěšným ženám zavíraly dveře k možnostem. Vyrůstal jsem v ženských kolektivech a tohle nastavení důvěrně znám, často v ženách bývá hluboko zakořeněné a vede k pocitům nedostatečnosti,“ vysvětluje autor.

Žádná scéna s lékaři v knize není fiktivní, stala se buďto autorovi, nebo někomu z jeho blízkých. „Prošel jsem si gastrokopií, což je běžné vyšetření, v mém případě však bylo doprovázeno lékařskými lapsy, které nakonec vyústily v nesprávnou diagnózu. S tou jsem žil rok, dokud jsem nenabyl síly a sebevědomí vydat se do celého systému znovu a absolvovat některá vyšetření jinde, včetně kolonoskopie. Se svými příznaky jsem na vyšetření čekal několik měsíců, a to žiju v Praze, kde si můžu vybírat, na které pracoviště se obrátit. Jak dlouho bych čekal na malém městě, si nedovedu představit. Když se pak na vyšetření člověk probouje a setká se s nedůvěrou personálu, je to opravdu psychicky náročné. Cítil jsem se sám, naprosto bezmocný,“ dodává autor.

Jeden z nejúspěšnějších debutů předloňského roku pojmenoval Jakub Stanjura *Srpný*, kniha se dočkala i divadelního zpracování a prodalo se jí přes osm tisíc výtisků. „*Srpný* vyšly na jaře před dvěma lety, a už když se začaly objevovat první známky jejich úspěchu, říkal jsem si, že bude nejrozměšnější, když si nic z toho nebudu připouštět a rovnou se pustím do dalšího psaní. Tou dobou už jsem tušil, čemu se chci tematicky věnovat, a zkoušel jsem, co funguje a co ne. Nejtěžší pro mě bylo vypsát se z první knihy, u každé pasáže nového románu jsem totiž měl pocit, že píšu něco, co už jsem jednou napsal. Chtělo to čas a trpělivost, psal jsem a psal, dokud jsem konečně necítil, že se někam posouvám, a poté jsem vše napsané zahodil,“ popisuje Jakub Stanjura.

Medúzy mají složitější kompozici než *Srpný*. „Ty byly jednodušší v tom, že se vše odehrávalo chronologicky, v průběhu několika let v tomtéž měsíci. U *Medúz* jsem si však přál pracovat paralelně se dvěma dějovými linkami, které by se vzájemně doplňovaly. A abych si to celé ještě trochu ztížil, usmyslel jsem si, že bych rád stvořil problematickou, morálně komplikovanou protagonistku, u níž se čtenářstvo bude učit porozumění, přestože mu to pravděpodobně nebude příjemné,“ dodává Jakub Stajnura.

Pokud budete chtít propojit s autorem kvůli rozhovoru nebo poslat knihu na recenzi, jsem vám k dispozici. Obálku knihy najdete na našem webu u karty knihy *Medúzy*, fotografie autora ke stažení v sekci pro média.

Kontakt pro média

Klára Kubíčková

PR | propagace | média

Host – vydavatelství, s. r. o. | Radlas 5, 602 00 Brno

+420 774 443 602

kubickova@hostbrno.cz

www.hostbrno.cz